

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 05-10-2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Werocy

Protokolant: Dorota Węgrzyn

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 05-10-2017 r. we W.

sprawy z powództwa E. B.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w K.

o wynagrodzenie za pracę, odprawę i odsetki

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w K. na rzecz powódki E. B. kwotę 66,16 zł (sześćdziesiąt sześć złotych i szesnaście groszy) tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. umarza postępowanie w zakresie w jakim powódka cofnęła pozew;

IV. nie obciąża powódki kosztami postępowania w sprawie;

V. koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 2 grudnia 2016 r., sprecyzowanym następnie w piśmie procesowym z dnia 21 grudnia 2016 r., z dnia 20 marca 2017r. i z dnia 5 maja 2017r. powódka E. B. domagała się zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A.

w K. na jej rzecz wynagrodzenia za pracę w wysokości:

- 2.300,00 zł za miesiąc październik 2016 r. wraz z należnymi ustawowymi odsetkami od dnia 11 listopada 2016 r. do dnia 19 grudnia 2016 r.,
- 2.300,00 zł za miesiąc listopad 2016 r. wraz z należnymi ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2016 r. do dnia 14 lutego 2017 r.,
- 2.300,00 zł za miesiąc grudzień 2016 r. wraz z należnymi ustawowymi odsetkami od dnia 11 stycznia 2017r. do dnia 14 lutego 2017 r.

a ponadto jednomiesięcznej odprawy w wysokości 2.300,00 zł brutto wraz z należnymi ustawowymi odsetkami od dnia 11 stycznia 2017 r. do dnia 3 marca 2017 r.

W uzasadnieniu żądania powódka podała, że strona pozwana dopuściła się ciężkiego naruszenia praw pracowniczych, w ten sposób, że nie wypłaciła na jej rzecz wynagrodzenia wynikającego ze stosunku pracy. Nadto wskazała, że była zatrudniona u pozwanej w okresie od dnia 4 maja 2015 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. na podstawie umowy o pracę.

Postanowieniem z dnia 15 grudnia 2016 r., Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie, VIII Wydział Gospodarczy do spraw restrukturyzacyjnych i upadłościowych otworzył postępowanie restrukturyzacyjne – sanacyjne wobec dłużnika – (...) S.A. w K.. (postanowienie, k. 29)

Postanowieniem z dnia 9 lutego 2017 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu, Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 174 § 1 pkt 3 i 4 k.p.c. zawiesił postępowanie w sprawie i wezwał do udziału w sprawie zarządcę (...) S.A. w restrukturyzacji z siedzibą w K.. (postanowienie, k. 33)

W odpowiedzi na pozew działający w imieniu strony pozwanej (...) S.A. w restrukturyzacji z siedzibą w K. – Zarządca masy sanacyjnej (...) S.A. w restrukturyzacji wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że z uwagi na utracenie przez spółkę płynności finansowej i możliwości zaspokajania bieżących oraz zaległych zobowiązań, spółka (niezależnie od złożenia wniosku o otwarcie względem niej postępowania restrukturyzacyjnego – sanacyjnego) w dniu 14 października 2016 r. złożyła wniosek o otwarcie postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku spółki, do Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia VIII Wydział Gospodarczy dla spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych. Argumentując dalej wyjaśnił, że spółka, działając na podstawie art. 14a ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2013 r. o ochronie roszczeń pracowniczych

w razie niewypłacalności pracodawcy, w dniu 10 listopada 2016 r., złożyła do Marszałka Województwa (...) wniosek o wypłatę zaliczek na poczet należnych świadczeń

z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z tytułu niezaspokojonych roszczeń pracowniczych dla 525 pracowników, na kwotę 946.800,77 zł. Podał kolejno, że dnia

9 grudnia 2016 r. otrzymał informację od Marszałka Województwa (...) z dnia

6 grudnia 2016 r., iż wypłata zaliczek na zaległe wynagrodzenia należne pracownikom nastąpi niezwłocznie. Podniósł, że z informacji przez niego posiadanych wynika, że Marszałek rozpoczął wypłatę w/w środków. Nadto podkreślił, że z uwagi na to, że roszczenia pracownicze są obecnie zaspokajane z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, nie ma możliwości ustalenia, które roszczenia pracownicze uległy zaspokojeniu oraz do jakiej wysokości a jednocześnie zarzucił, że powództwo o zapłatę wynagrodzenia należy uznać za przedwczesne. Podkreślił, że z uwagi na wydane w dniu

15 grudnia 2016 r. postanowienie o otwarciu wobec spółki postępowania sanacyjnego, powództwo wniesione przez powódkę obejmujące wierzytelności powstałe przed dniem otwarcia postępowania sanacyjnego, powinno zostać oddalone z tego względu, że objęte pozvem roszczenia powódki będą podlegały zaspokojeniu w trybie ustawy z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne. Tym samym, prowadzenie przez sąd postępowania dotyczącego wierzytelności ujętych w spisie wierzytelności, tj., w sytuacji gdy roszczenia te będą podlegały zaspokojeniu zgodnie z przepisami prawa restrukturyzacyjnego, uznać należy za nieuzasadnione.

Postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2017 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu, Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 180 § 1 pkt 5 d k.p.c. podjął postępowanie w sprawie wobec ustalenia, że osobą pełniącą funkcję zarządcy strony pozwanej w postępowaniu restrukturyzacyjnym jest D. S. – zarządca masy sanacyjnej (...) S.A. w restrukturyzacji i wobec wstąpienia zarządcy do sprawy (postanowienie, k. 56).

Na rozprawie w dniu 11 lipca 2017 r. powódka podała, że otrzymała wynagrodzenie za pracę za okres objęty pozvem oraz odprawę pieniężną, a jednocześnie cofnęła żądanie pozwu w zakresie żądanej kwoty wynagrodzenia za pracę, za październik, listopad oraz grudzień 2016 roku i w zakresie żądania zasądzenia odprawy ze zrzeczeniem się roszczenia, wskazując, że domaga się zasądzenia jedynie odsetek.

W piśmie procesowym z dnia 12 lipca 2017 r. (data prezentaty biura podawczego) powódka ostatecznie sprecyzowała roszczenie, wskazując, iż domaga się wypłaty łącznej kwoty 289 zł tytułem należnych skapitalizowanych

odsetek ustawowych za opóźnienie oraz odsetek od odsetek za opóźnienie w wypłacie wyliczonych do dnia 12 lipca 2017r., w tym:

- z tytułu wynagrodzenia za miesiąc październik 2016 roku, liczone od kwoty 2.300zł za okres od 11 listopada 2016 r. do 19 grudnia 2016 r. w wysokości 34,41 zł, wraz z odsetkami od odsetek w wysokości 37,23 zł, tj. łącznie 71,64zł;
- z tytułu wynagrodzenia za miesiąc listopad 2016 roku, liczone od kwoty 2.300zł za okres od 11 grudnia 2016 r. do 11 stycznia 2017 r. w wysokości 28,23 zł, wraz z odsetkami od odsetek w wysokości 30,22 zł, tj. łącznie 58,45zł;
- z tytułu wynagrodzenia za miesiąc grudzień 2016 roku, liczone od kwoty 2.300zł za okres od 11 stycznia 2017 r. do 14 lutego 2017 r. w wysokości 30,88 zł, wraz z odsetkami od odsetek w wysokości 32,69 zł, tj. łącznie 63,57zł;
- z tytułu odprawy, liczone od kwoty 2.300zł za okres od 11 stycznia 2017 r. do 3 marca 2017 r. w wysokości 45,87 zł, wraz z odsetkami od odsetek w wysokości 49,09 zł, tj. łącznie 94,96zł.

Postanowieniem z dnia 10 lutego 2017 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa - Śródmieścia w K. VIII Wydział Gospodarczy do spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych, sygn. akt VIII GRs 5/16, umorzył postępowanie sanacyjne (...) S.A. z siedzibą w K. w restrukturyzacji. (k. postanowienie, k. 144 -150).

W piśmie procesowym z dnia 28 lipca 2017 r. strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w K. podtrzymując dotychczasowe stanowisko wniosła o oddalenie powództwa w zakresie żądania zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie oraz odsetek od odsetek za opóźnienie w wypłacie wynagrodzenia oraz odprawy.

Jednocześnie zaznaczyła, że wobec uprawomocnienia się postanowienia Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie VIII Wydział Gospodarczy do spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych, z dnia 10 lutego 2017r., (...) S.A., wobec treści art. 333 ust. 2 ustawy z dnia 15 maja 2015r. Prawo restrukturyzacyjne, wstąpiła z mocy prawa w miejsce Zarządcy masy sanacyjnej (...) S.A. po stronie pozwanej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka E. B. była zatrudniona u strony pozwanej – (...) S.A. w K. w okresie od dnia 4 maja 2015 r. do dnia 31 grudnia 2016 r., początkowo na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 4 maja 2015 r. na okres próbny od dnia 4 maja 2015 r. do dnia 31 lipca 2015 r., a następnie na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 28 lipca 2015 r. na czas określony od dnia 1 sierpnia 2015 r. do dnia 31 lipca 2018 r., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku sprzedawcy – kasjera SERWIS.

Począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r. miesięczne wynagrodzenie zasadnicze powódki wynosiło 2.300,00 zł brutto.

W informacji o dodatkowych warunkach zatrudnienia, pracodawca poinformował powódkę, że wypłata wynagrodzenia następuje z dołu, raz w miesiącu.

Dowód: - umowa o pracę na okres próbny z 04.05.2015 r., w aktach osobowych powódki oraz na k. 6

- umowa o pracę na czas określony z 28.07.2015 r., w aktach osobowych powódki oraz na k. 5

- porozumienie zmieniające z 29.12.2015 r., w aktach osobowych powódki oraz na k. 7

- porozumienie zmieniające z 26.06.2015 r., w aktach osobowych powódki oraz na k. 8
- informacja o dodatkowych warunkach zatrudnienia, w aktach osobowych powódki oraz na k. 9 – 10
- oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę, w aktach osobowych powódki, oraz na k. 4
- świadectwo pracy z dnia 02.01.2017r., w aktach osobowych powódki

Pismem z dnia 17 listopada 2016 r., doręczonym powódce w tym samym dniu, strona pozwana rozwiązała z powódką umowę o pracę, z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia upływającego w dniu 31 grudnia 2016 r.

W piśmie wskazano, że wypowiedzenie umowy o pracę następuje z przyczyn nie dotyczących pracownika, jak również, że przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę jest redukcja etatu sprzedawca – kasjer SERWIS w jednostce A. A., spowodowana likwidacją placówki handlowej: A. A..

Nadto, podano, że pracownikowi zostanie wypłacona odprawa, zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

Dowód: - oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę, w aktach osobowych powódki, oraz na k. 4

W okresie od dnia 22 listopada 2016 r. do dnia 5 grudnia 2016 r. powódka przebywała na urlopie wypoczynkowym, natomiast od dnia 6 grudnia 2016 r. do końca okresu wypowiedzenia, powódka została zwolniona z obowiązku świadczenia pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia.

Dowód: - oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę, w aktach osobowych powódki, oraz na k. 4

- świadectwo pracy z dnia 02.01.2017r., w aktach osobowych powódki

W dniu 10 listopada 2016 r. strona pozwana złożyła do Marszałka Województwa (...) wniosek o wypłatę zaliczek na poczet należnych świadczeń z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z tytułu niezaspokojonych roszczeń pracowniczych, na podstawie art. 14 a ust.1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych, na kwotę 946.800,77 zł.

W złożonych wykazach uwzględniono świadczenia dla powódki w kwotach brutto:

- 2.300zł z tytułu wynagrodzenia za październik 2016r.,
- 2.300zł z tytułu wynagrodzenia za listopad 2016r.,
- 1.095,24zł z tytułu wynagrodzenia za okres od 1-14 grudnia 2016r.,
- 2.300zł z tytułu odprawy pracowniczej.

Pismem z dnia 6 grudnia 2016 r. Wojewódzki Urząd Pracy w K., poinformował pozwaną (...) S.A. w K. o wypłacie zaliczki na poczet należnych świadczeń ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w wysokości 1.125.264,52 zł.

Środki na wypłatę świadczeń pracowniczych zostały przekazane uprawnionemu podmiotowi kolejno w dniach 9 i 28 lutego 2017r., w tym dla powódki.

Dowód: - pismo z dnia 10.11.2016 r., k. 49

- pismo z dnia 06.12.2016 r., k. 50 – 51
- pismo z dnia 26.07.2017r., k. 91

Należne powódce wynagrodzenie za pracę, za październik 2016 roku, zostało wypłacone powódce:

- w dniu 19 grudnia 2016 r. w wysokości 1.850,00 zł brutto,
- w dniu 14 lutego 2017r. w wysokości 450 zł brutto.

Należne powódce wynagrodzenie za pracę, za listopad 2016 roku, zostało wypłacone powódce:

- w dniu 14 lutego 2017r. w wysokości 2.300 zł brutto.

Należne powódce wynagrodzenie za pracę, za grudzień 2016 roku, zostało wypłacone powódce:

- w dniu 10 stycznia 2017r. w wysokości 1.204,76 zł brutto (906,03 zł netto),
- w dniu 14 lutego 2017r. w wysokości 1.095,24 zł brutto.

Należna powódce odprawa pieniężna została wypłacona powódce:

- w dniu 2 marca 2017 r. w wysokości 2.350zł brutto (1.927zł netto).

Dowód: - pismo pozwanej z dnia 28.04.2017r. (oświadczenie co do zakresu rozliczeń stron), k. 66-67

- potwierdzenia przelewów, k. 68-70

- wykaz uzupełniający, k. 71 – 75

- pismo z dnia 26.07.2017r., k. 91

- pismo powódki z dnia 20.03.2017r. (oświadczenie co do zakresu rozliczeń stron), k. 55

- fakt przyznany przez powódkę (vide: protokół rozprawy z dnia 11.07.2017r.), k. 81

Średnie miesięczne wynagrodzenie powódki liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosi 2.350,00 zł.

Dowód: - zaświadczenie o wynagrodzeniu, k. 45

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało w części na uwzględnienie.

W toku niniejszego postępowania powódka domagała się, ostatecznie, zasądzenia od strony pozwanej skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie w wypłacie wynagrodzenia za pracę za okres od października do grudnia 2016 roku i odprawy pieniężnej oraz odsetek od odsetek za opóźnienie w wypłacie wyliczonych na dzień 12 lipca 2017r., zgodnie z wyliczeniem zawartym w piśmie procesowym z dnia 12 lipca 2017r.

Strona pozwana wnosila o oddalenie powództwa.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż prawomocnym postanowieniem z dnia 10 lutego 2017 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie VIII Wydział Gospodarczy do spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych, sygn. akt VIII GRs 5/16, umorzył postępowanie sanacyjne (...) S.A. z siedzibą w K. w restrukturyzacji.

W konsekwencji powyższego, mając na uwadze treść art. 333 ust. 2 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2017 roku, poz.1508), (...) S.A. z siedzibą w K. wstąpiła do niniejszego postępowania z mocy powołanego przepisu

w miejsce dotychczasowego pozwanego - Zarządcy masy sanacyjnej (...) S.A., po stronie pozwanej.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w niniejszej sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, w tym zwłaszcza na dokumentacji zawartej w aktach osobowych powódki, zaświadczeniu o wysokości wynagrodzenia powódki, potwierdzeniach przelewów a także na wykazie uzupełniającym, albowiem wiarygodność i autentyczność w/w dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania. Nadto Sąd uwzględnił jako fakty przyznane przez strony postępowania ich oświadczenia co do zakresu rozliczeń stron a zawarte w piśmie pozwanej z dnia 28 kwietnia 2017r. i piśmie powódki z dnia 20 marca 2017r. oraz w oświadczeniu złożonym przez powódkę bezpośrednio na rozprawie w dniu 11 lipca 2017r.

Dokonując oceny zasadności żądania pozwu podkreślenia w pierwszej kolejności wymaga, iż strona pozwana, w związku z zatrudnieniem powódki, zobowiązana była do wypłaty na rzecz powódki wynagrodzenia za pracę za okres od października do grudnia 2016 roku w kwotach po 2.300zł brutto miesięcznie a także odprawy pieniężnej w wysokości 2.350zł brutto w związku z rozwiązaniem z powódką umowy o pracę z przyczyn niedotyczących pracownika, co nie stanowiło zresztą sporu w niniejszym postępowaniu, a przy tym znajdowało także potwierdzenie w złożonych do akt sprawy umowach o pracę wraz z porozumieniami zmieniającymi, oświadczeniu o rozwiązaniu z powódką umowy o pracę i zaświadczeniu o wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia powódki.

Jak wynika przy tym z przeprowadzonych w sprawie ustaleń faktycznych tj. z informacji o dodatkowych warunkach zatrudnienia, wypłata wynagrodzenia na rzecz powódki realizowana była z dołu, raz w miesiącu.

Ponieważ przy tym powołany dokument nie precyzował dokładnie daty tj. dnia wypłaty przyjąć należało, iż termin wypłaty wynagrodzenia za pracę na rzecz powódki winien nastąpić zgodnie z art. 85 § 2 k.p., zgodnie z którym wynagrodzenie za pracę płatne raz w miesiącu wypłaca się z dołu, niezwłocznie po ustaleniu jego pełnej wysokości, nie później jednak niż w ciągu pierwszych 10 dni następnego miesiąca kalendarzowego.

Tym samym niewątpliwie należne powódce wynagrodzenie za pracę winno zostać jej wypłacone w terminie do dnia: 10 listopada 2016r. – w przypadku wynagrodzenia należnego za październik 2016 roku, 10 grudnia 2016r. – w przypadku wynagrodzenia należnego za listopad 2016 roku, 10 stycznia 2017r. – w przypadku wynagrodzenia należnego za grudzień 2016 roku.

Także należna powódce odprawa pieniężna winna zostać, niewątpliwie, wypłacona powódce w terminie do dnia 10 stycznia 2017r., tj. po rozwiązaniu umowy o pracę (co nastąpiło z dniem 31 grudnia 2016r.) w dacie wypłaty wynagrodzenia za pracę za grudzień 2016 roku.

W niniejszej sprawie strona pozwana nie dochowała w/w terminów wypłaty. Jak wynika bowiem z poczynionych ustaleń faktycznych należne powódce wynagrodzenie za pracę, za październik 2016 roku, zostało wypłacone powódce w częściach, tj. w dniu

19 grudnia 2016 r. w wysokości 1.850,00 zł brutto i w dniu 14 lutego 2017r. w wysokości 450zł brutto. Z kolei należne powódce wynagrodzenie za pracę, za listopad 2016 roku, zostało wypłacone powódce dopiero w dniu 14 lutego 2017r. w wysokości 2.300 zł brutto, zaś wynagrodzenie za pracę, za grudzień 2016 roku, zostało wypłacone powódce w dwóch częściach, tj. w dniu 10 stycznia 2017r. w wysokości 1.204,76 zł brutto (906,03 zł netto) oraz w dniu 14 lutego 2017r. w wysokości 1.095,24 zł brutto. Podobnie należna powódce odprawa pieniężna została wypłacona powódce dopiero w dniu 2 marca 2017 r. w wysokości 2.350zł brutto.

Tym samym zaktualizowała się treść przepisu art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody

i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Co ważne jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. (art. 481 § 2 zd. I k.c.)

Zgodnie przy tym z treścią obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 stycznia 2016 r. (M. P. z 2016 roku, poz. 47) w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, od dnia 1 stycznia 2016 r. wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie wynosi 7% w stosunku rocznym.

Z powyższego unormowania wynika zatem, że wierzyciel może żądać od dłużnika zapłaty świadczenia ubocznego w postaci odsetek. Co więcej, obowiązek zapłaty odsetek powstaje w chwili opóźnienia, bez względu na przyczynę opóźnienia i chociażby wierzyciel nie poniósł żadnej szkody. Dlatego też, dochodząc odsetek na podstawie art. 481 k.c., wierzyciel nie musi wykazywać swej szkody. Unormowanie zawarte w art. 481 k.c. stanowi zatem ustawową, bezwzględnie obowiązującą „sankcję cywilną” za sam fakt niespełnienia świadczenia pieniężnego w terminie.

Uwzględniając powyższe okoliczności za zasługujące co do zasady należało uznać żądanie powódki zasądzenia od strony pozwanej kwot skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie w wypłacie wynagrodzenia za pracę za okres od października do grudnia 2016 roku i w wypłacie odprawy pieniężnej liczonych:

a) odnośnie wynagrodzenia za pracę za październik 2016 roku w kwocie 2.300zł od dnia 11 listopada 2016r. (dzień następny po dniu płatności) do dnia 19 grudnia 2016r. (data zapłaty kwoty 1.850zł a jednocześnie data zgodna z żądaniem powódki co do całej kwoty wynagrodzenia, którym to żądaniem Sąd pozostawał związany mimo, iż zapłata pozostałej kwoty, tj. kwoty 450 zł przypadała dopiero na dzień 14 lutego 2017r.),

b) odnośnie wynagrodzenia za pracę za listopad 2016 roku w kwocie 2.300zł od dnia 11 grudnia 2016r. (dzień następny po dniu płatności) do dnia 14 lutego 2017r. (data zapłaty);

c) odnośnie wynagrodzenia za pracę za grudzień 2016 roku w kwocie 1.095,24 zł od dnia 11 stycznia 2017r. (dzień następny po dniu płatności) do dnia 14 lutego 2017r. (data zapłaty), z uwzględnieniem faktu, iż kwota 1.204,76zł została wypłacona powódce w terminie zapłaty, tj. w dniu 10 stycznia 2017r.;

d) odnośnie odprawy pieniężnej w kwocie 2.300zł (kwota naliczenia odsetek zgodna z żądaniem powódki, niższa od należnej kwoty odprawy) od dnia 11 stycznia 2017r. (dzień następny po dniu płatności) do dnia 2 marca 2017r. (data zapłaty).

Należności te wyniosły odpowiednio: 17,20 zł – odsetki za opóźnienie w wypłacie wynagrodzenia za pracę za październik 2016 roku, 14,12 zł – odsetki za opóźnienie w wypłacie wynagrodzenia za pracę za listopad 2016 roku, 7,35 zł – odsetki za opóźnienie w wypłacie wynagrodzenia za pracę za grudzień 2016 roku oraz 27,49 zł – odsetki za opóźnienie w wypłacie odprawy, co stanowiło łącznie kwotę 66,16zł.

Odnosząc się z kolei do żądania powódki o zasądzenie na jej rzecz odsetek od odsetek za opóźnienie, wskazać należy, iż w/w roszczenie należało uznać za całkowicie niezasadne.

Zauważyć bowiem należy, że z treści art. 482 § 1 zd. I k.c. wynika, że od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa.

W niniejszej sprawie powódka powództwo (żądanie zapłaty) o odsetki od odsetek zgłosiła dopiero w dniu 12 lipca 2017r. wskazując, iż dokonane wyliczenia sporządzone zostały na dzień 12 lipca 2017r. co uzasadniało przyjęcie,

iż wyliczenia dotyczyły okresu poprzedzającego datę zgłoszenia powództwa o ich zasądzenie a zatem okresu poprzedzającego powstanie uprawnienia do domagania się ich zasądzenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku i zasądził od strony pozwanej (...) S.A z siedzibą w K. na rzecz powódki E. B. kwotę 66,16 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie, natomiast w pozostałym zakresie powództwo oddalił, o czym orzekł w punkcie II wyroku.

W toku niniejszego postępowania powódka domagała się również zasądzenia od strony pozwanej wynagrodzenia za pracę i odprawy pieniężnej. Ostatecznie jednak na rozprawie w dniu 11 lipca 2017r. powódka cofnęła pozew w tym zakresie za zrzeczeniem się roszczenia wobec zapłaty w/w należności przez pozwaną w toku postępowania. Uwzględniając powyższe, na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 i § 4 k.p.c. oraz art. 469 k.p.c. Sąd umorzył postępowanie w zakresie w jakim powódka cofnęła pozew, uznając, że cofnięcie nie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego, nie zmierza do obejścia prawa, a przy tym nie narusza słusznego interesu powódki. (punkt III wyroku)

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte w punkcie IV wyroku znajduje oparcie w art. 102 k.p.c., który w stanie faktycznym sprawy znajduje pełne uzasadnienie. Inicjując postępowanie sądowe powódka dochodziła roszczeń z zakresu prawa pracy, które na tle stosunków roszczeniowych posiadają charakter specyficzny (por. orz. SN z dn. 5.12.1967 r. III PRN 78/67 OSNC 1968\11\185, orz. Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu III APz 135/92). Nie można przy tym uznać, w ocenie Sądu, iż powódka, dążąc do wyjaśnienia swoich żywotnych interesów w postępowaniu sądowym, wytoczyła powództwo niezasadnie czy też zbyt pochopnie skoro była przekonana o słusności swojego powództwa, tym bardziej gdy uwzględni się fakt, iż działała on bez pomocy profesjonalnego pełnomocnika procesowego. Pracownik nie tylko bowiem może ale i powinien żądać wyjaśnienia jego żywotnych interesów także w postępowaniu sądowym choćby jego żądanie okazało się nieuzasadnione (por. postan. SN z dn. 27.04.1971 I Pz 17/71, OSNC 1971\12\22 wyrok SN z dn. 14.06.2005 r. V CK 719/04, Lex nr 152455). Nadto niewątpliwie stosowanie w sprawie przepisu art. 102 k.p.c. uzasadniała sytuacja materialna powódki pogorszona niewątpliwie brakiem terminowego wypłacania wynagrodzenia za pracę za okres kolejnych trzech miesięcy i utratą stałego źródła dochodów na skutek rozwiązania przez pozwaną umowy o pracę.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych zawarte w punkcie V wyroku Sąd oparł na treści art. 108 k.p.c. i art. 102 k.p.c. oraz art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594).